

i disse Skoler, være „hildebe Dommere“. Der er allerede svaret derpaa af et æret Medlem (C. B. Rimestad), at som Følge deraf maatte ogsaa de, der ikke have gaaet i de lærde Skoler, være hildebe Dommere, men det forekommer mig, at hverken den ene eller den anden af disse Betegnelser, kan siges at være den rigtige, og det bedste Bevis derfor er, at i det Udvalg, Folkethinget har nedsat, er Afvikelsen mellem Flertallet og Mindretallet paa ingen Maade foregaaet efter, hvorvidt de enkelte Medlemmer have gaaet eller ikke gaaet i de lærde Skoler, men Sondringen er foregaaet efter Anskuelser, der omtrent i lige Styrke have fendt til den ene og til den anden Side studerte Mænd. Deri ligger allerede, at den ene Omstændighed, at kjende til en lærd Skole og at have gaaet i den, umuligt kan gjøre Dommen hildet, men at der ved Siden af dette Kjendskab, som unegtelig er nyttigt til Spørgsmaalets Beparelse, rører sig Betragtninger, Anskuelser og Livsopfattelser, som i det Hele taget bestemme Svaret paa de Spørgsmaal, som denne Lov opfaster. Det ærede Medlem havde den Følelse, at Skolen paa ingen Maade svarer til de „praktiske Forordninger“, som Livet stiller, at det var en uheldig Ordning, som vort lærde Skolevæsen havde, og at vi derfor trængte til en „absolut og radikal Ordning“. Dette var det ærede Medlems Udtryk; og han fandt ikke en saadan radikal Ordning i Flertallets Forslag, skjøndt Gud skal vide, at det ellers er anset for at være det Radikaleste, som indtil Dato er kommet frem; han fandt den endnu mindre i Mindretallets Forslag, men derimod fandt han den mærkelig nok i — Ministerens Forslag. Jeg maa tilstaa, at i denne Henseende er det ærede Medlem endog gaaet langt forud for os Andre; at betragte Ministerens Forslag som det Radikaleste af de 3, der foreligge, forekommer mig at være noget af det Selsomste, som endnu er fremkommet. Det Allermærkeligste er, at det ærede Medlem vilde stemme for Ministerens Forslag, hvilket jo slet ikke ligger for til Afstemning. Om det ærede Medlem endog vilde følge den Opfordring, der sidst blev given af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste

Balgtreds (Zahle), om at stemme „paa Kraft“ for Ministerens Forslag, saa kan han det ikke, thi det ligger ikke for længere. Det ærede Medlem har altsaa ved denne Leilighed vistnok været lidt for gesvindt til at ville være med, han havde gjort rettest i, at undersøge Sagen lidt næiere, førend han ydede sit værdifulde Bidrag til Spørgsmaalets Beparelse. Jeg finder saameget mindre Anledning til at udtrykke mig varligt eller skaanende ligeoverfor det ærede Medlem, som det lille Haab, man maaste kunde have næret om at finde en Smule Understøttelse hos ham, hvis han nemlig havde fortalt sig og sagt „Ministeriets Forslag“, hvor han egentlig mente „Mindretallets Forslag“, er bristet ved den Bemærkning, vi hørte af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Balgtreds (Madsen), at han vilde stemme modsat det ærede Medlem. Jeg tilstaa, at det er en eiendommelig Maade at opfatte en Folkethingsmands Afstemningspligt paa, at indrette sig efter, hvorvidt en Anden vil stemme ja eller nei eller ikke stemme, og saaledes at sledføre sig til en Anden og gjøre ham til Herre over sin Stemme. Jeg tror invidlertid ikke, at det var det ærede Medlems Alvor, jeg haaber, at det var en Ekjerts fra hans Side, og jeg regner netop idag tillige paa det ærede Medlem som en af dem, der ved anden Behandling affholdt sig fra at stemme, men af hvem jeg venter, at han ved denne Behandling vil stemme for Mindretallets Forslag, naar han kommer til at se, at der ved dette opnaas væsentlige Fordele — Fordele, som lade sig praktisk udføre i Livet, hvorimod man Intet naar ved at stemme for noget andet.

Debatten er vendt tilbage og har ikke kunnet Andet end vende tilbage til Spørgsmaalet om det Nordiske og dets Berettigelse som en tredie Gren ved de lærde Skoler efter den nye Ordning. Det forekommer mig, at de ærede Medlemmer, som forsvare denne Anskuelse, paa en ganske mærkelig let Maade ere gleden hen over den stærke Misbilligelse, som deres Plan har fundet overalt, hvor der hidtil er kommet Udtalelser frem af virkelig sagkyndige Dommere. Da vi forrige Gang forhandlede Sagen, fore-